

Genetische analyse

De populatie donderpadden bij de Hardenberger stuw lijkt op de populatie in de Aastrang nabij Dinxperlo. De vangstlocatie in de Aastrang is hemelsbreed 4 kilometer verwijderd en behoort tot het stroomgebied van de Oude IJssel. Het grootste aandeel van de gevangen dieren in de Aastrang wordt op basis van stekeling gedetermineerd als rivierdonderpad. Genetische analyse wees echter uit dat er sprake was van een populatie beekdonderpadden (Dorenbosch *et al.*, 2008). De morfologische kenmerken van deze populatie in de Aastrang vormden daarmee de tot nu enige bekende uitzondering in morfologische kenmerken van donderpadden in Nederland, Duitsland en België.

Conclusie

Het blijft onduidelijk of de populatie donderpadden in de Oude IJssel tot rivierdonderpad of beekdonderpad gerekend kan

worden. De steekproef is met 17 onderzochte dieren aan de kleine kant om harde conclusies te trekken. Voor de zekerheid zijn van de gevangen dieren in de Oude IJssel monsters van de staartvin genomen zodat hier met genetisch onderzoek vastgesteld kan worden om welke soort het gaat.

De aanwezigheid van donderpadden in de Oude IJssel duidt er mogelijk op dat de populatie beekdonderpadden in Aastang met uiterlijke kenmerken van rivierdonderpadden waarschijnlijk niet op zichzelf staat.

Literatuur

De literatuurverwijzingen zijn op te vragen bij de redactie: k.joosten@ravon.nl

Matthijs de Vos

Een duikertje vol...

Voor de aansluiting van de N323 en N322 bij Beneden-Leeuwen Druten, dienden meerdere watergangen te worden gedempt. Vanuit de Flora- en faunawet is de translocatie van aanwezige vissen voorgeschreven en deze actie is in februari 2010 door Visserijbedrijf Kalkman uitgevoerd. Verschillende soorten, waaronder kleine modderkruiper, rivierdonderpad, bempje en grote modderkruiper zijn hierbij gevangen en elders uitgezet. Van de grote modderkruiper zijn in totaal 46 exemplaren gevangen en in een compensatieterrein uitgezet. Ruim 67% (31 stuks) van alle grote modderkruipers kwamen van een enigszins bijzondere locatie, namelijk een duiker. De duiker lag ver onder de grond en volledig onder water. Hij was circa 12 meter lang en had een diameter van ongeveer 35 cm. De bodem was bedekt met een laag modder van ca. 10 cm. dikte. Omdat de duiker was opgebouwd uit elementen van ongeveer een meter per stuk, zijn zij bijzonder omhoog gehaald. Vervolgens is er een emmer ingeschoven en zijn de elementen omgekeerd waardoor de vis in de emmer werd opgevangen.

Hoewel zeer weinig bekend is over overwintering van grote modderkruipers kan er, gezien de tijd van het jaar, vanuit worden gegaan dat het winterclustering betreft. Het is bekend dat duikers voor veel vissoorten aantrekkelijke elementen vormen voor overwintering. Zo worden regelmatig clusters van witvis aangetroffen. Dergelijke clusteringen maken goed inzichtelijk dat bepaalde elementen binnen het leefgebied van vissen, in dit geval de grote modderkruiper, van extra grote waarde kunnen zijn. Bij onzorgvuldig handelen of kleine ingrepen die ogenschijnlijk weinig effect op een populatie kunnen hebben, kunnen de gevolgen dus zeer negatief zijn.

Piet Kalkman & Richard Struijk

(Foto's: Piet Kalkman)